

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto gaude[n]tio ep[iscop]o [et] mar. Cap[itulum]. Ixiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

etus prociat: et pro sanitate sua exorauit. Quē cum Calixtus sacro fonte perfunderet ab omnibus vulneribus sanauit. Quod audiens alexander: iussit Calixtum per fenestram domus in qua tenebatur precipitari: corpusq; eius in puteū demergi: et in eo rudera cumulari. Asterius hō presbyter corpus eius de puteo eleuauit: et in cimiterio suo sepeliuit pridie idus octobris. ¶ Hic fecit ordinationes quinq; per mensem decembriū: presbyteros quindecim: diacones quattuor: episcopos per diuersa loca numero nouemdecim. Et cessauit episcopatus dies sex.

De scō gaudētio episcopo r mar. Cap. lxiij.

Gaudentius

episcopus arminensis et maritus passus est apud eandem ciuitatem tempore constantij imperatoris. Qui ex ciuitate ephesiorum exortus: fidei documentis eruditus: adhuc cathecuminus: ad urbem romanam uentens: tempore Damasi pape: a quodam iustino presbytero sacrum baptismum suscepit: et apud quandam maronam nobilem nomine eufricam hospitio se recepit. Quam adhuc gentilem: sua predicatione ad fidem christi conuertit: et ad sanctum damasum papam adduxit: qui eam sancti fontis unda perfudit. ¶ Damasus autem pontifex cum de origine et religione Gaudentij ab eo cunctatus audisset: cum se cum accersit: ipsumq; clericum fecit: quem et in sui seruitio detinens post biennium leuitam ordinauit: deinde post septennium ad sacerdotium promouit. Qui sedula exhortatione: populo iugiter uerbum domini predicabat: et miraculorum gloria clarescebat. ¶ Nam quidam miles romanus nomine Tarsentius a diabolo obsessus est: clamante demone per os eius: Quasi illic Gaudentius presbyter ueniret: inde nunq; discederet. Gaudentius ergo de mandato pape pro eo missarum solennia celebravit: deinde sacram eucharistiam uero offerens demone ab eo in fumi specie electo. Quo miraculo multi paganorum conuersi sunt. ¶ Cum autem arminensis episcopus defunctus esset: et populus ipsius uerbis ad papam pro petendo pontifice accessisset. Damasus gaudentium episcopum consecrauit: et Ariminum in pastorem cum populo destinauit. Qui primum ad ciuitatem: que Martiana dicebatur adueniens diebus decem: ibidem moram traxit: et populum multum ibidem existentem in fide christi erudit: quem miles gentilis: qui dudum egrotus in lecto iacuerat: eius fama comperta: ad se ingredi fecit: et ut se ab infirmitate illa curaret humiliter supplicauit. Sanctus autem episcopus orationem premit: et militem manu tenens de cubili sanū erexit: conuersumq; ad dominum cum coniuge et filiis: ac seruis viginti tres numero baptizauit. ¶ Post hec ex ipsa ciuitate discedens ariminum deuenit. Et dum esset in itinere socijs uino carentibus: et nimis sitientibus aquam in uinum conuertit: et comitibus propinauit. Ingresso autem ciuitate occurrit illi omnis populus cum multitudine languentium diuersis egritudinibus oppressorum: quos oēs continuo in christi nomine sanos esse fecit. ¶ Sed qui primum in ipsa urbe missam celebravit: mox idolum martis in medio adhuc foro positum cecidit: et contractum est: ceteraq; omnia simulachra in diuersis locis posita similiter conuerunt. Quo miraculo multi gentium ad christum conuersi sunt. ¶ Quaedam neptis eudice predicta que gaudentium hospitio rome susceperat a demone uetata ad beatum gaudentium ariminum adducta: et ab eodem est continuo liberata. Hic sanctus uir sua predicatione arminensem populum ad fidem christi perduxit: multas ecclesias construxit et dedicauit: multosq; presbyteros et aliorum ordinum clericos ordinauit. Inter quos leonem presbyterum et martinum diaconum uiros sanctos: qui de dalmaria illuc uenerant consecrauit: ut dictum est supra in gestis Marini confessoris pridie noni septembris. ¶ Post hec cum de mandato constantij imperatoris apud ariminum ciuitatem: concilium episcoporum congregatum esset: multosq; arrianos fulti presidio augusti: pauci hō episcopi catholici conuenissent. Gaudentius pro defensione catholice fidei: arrianos uiriliter resistit: sed quia eis omnino se obutare non posse uidit: eorum uelante cessit: et cum sanctis rhophisio poplichi. et mercuriali luuensi episcopis: nocte luuiam clas destine properauit. ¶ Post discessum hō arrianorum: ad sedem suam rediit: et conuocata synodo catholicorum: que ab arrianis decreta fuerat reuocauit. Quendam quoq; Martianum presbyterum hereticum: nolentem ad ecclesie unitatem reuerti damnauit: et de ecclesia eius eiecit. Quod audiens Martianus proconsul: qui dicit Martiani presbyteri propinquus erat: episcopum durius increpauit: et multis conuictijs exprobrans: mortis ei minas intenta. Quem mor malignus spiritus inuasit et durissime uexare cepit. Uetus rei causa milites proconsulis gaudentium detestantes: ipsum mane ante solis ortum clanculum orantem comprehenderunt: et quasi in uisione domini sui extra portam uincrum eduxerunt: et tandem fustibus et lapidibus rutulerunt: donec ipse in domino comēdas: et pro ipsis etiam persecutoribus exorans spiritum exhalauit pridie idus octobris. Uetus corpus in loco qui dicitur ad lacum in foueam martianam proiecerunt: terra illud ac lapidibus

De sanctis in mēse octobris occurrētibz. Fo. celiij

obruentes. **C** Post annos 80. lxx. cum locus sepulture eius cunctis esset ignotus: mulier que dam erat ceca in ciuitate cesarea: sine ceruia: nomine abortiua. Eū per visam angelus raphaēl cum papa damaſo apparuit: et quīs vter eorum esset nominauit: ac eidem imposuit: vt si lumen oculorū reciperet: ad ciuitatem arminensem veniret: et ciuibz nuntiaret: vt corp⁹ sancti gaudenti in tali loco diu oculatū requirerent: et honorabilis tumularent. Signū quoq; ei dederunt: quia mox inuento corpore: ipsa lūmē recuperaret: sicq; illi eam vera dixisse cōprobarent. Cum autem mulier san de tali visione confidens: sed de ductore cogitās iter sola arripisset: leuem arundinem in manu sua percipit: et ex altera parte ductorem preuium intellexit: summitate arundinis perentē. Quo duce ad ciuitatem arminium peruenit: et visa ciuibz patefecit: qui vnanimē ad locū ostensum accesserunt: et terram effodientes: odorem mirificum senserunt: corpusq; sancti reperit de fovea eduxerunt: statimq; mulier: vt predicta erat: lumen oculorum recepit. Multi quoq; languentes a diuersis infirmitatibus curati sunt. Corpus autem sancti martyris in tumulo marmoreo collocatum est: et ecclesia eius nominē desuper edificata.

De sancto Fortunato epō.

Cap. lxxij.

Fortunatus

Fortunatus tudertine ciuitatis circa tēpora iustini imperatoris claruit. Qui in effugādis spiritibus immensū virtutis gratia pollebat: adeo vt aliquando ab obsessis corpibz legiones demonū pelleret: et oratione sua eorū multitudines

superaret. **C**iuentis quidam de tuscie partibus vxorem duxerat: que ad dedicationem ecclesie beati sebastiani martyris fuerat iustata: que nocte precedere voluptate carnis deuicta: a viro suo se abstinere non potuit: et mane homines plusq; deum erubescens: ad consecrationem accessit: mox 80 vt beati sebastiani reliquite in ecclesiam sunt delate: malignus eā spiritus inuasit: et eorū omni populo vexare cepit. Quaz presbyter ipſius ecclesie altaris sindone cooperuit: sed hunc repente simul diabolus inuasit: quia vltra vires proprias quicq; presumpsit. Puella igitur domū delata magis quibusdam tradita liberanda: a quibus ad fluvium ducta: et in aquam demergitur: atq; diuitius incantatur. Sed omnipotentis dei iudicio: duz peruersa arte ab ea vnus demon expellitur: in eam subito legio demonum intravit: eorū moribus cepit agitari: totq; vocibus perstrere: quot spiritus tenebatur. Quā paren-

tes eius ad fortunatum ep̄m adducentes: culpam eius cōfessi sunt. At ille eā secū pluribus diebus detinuit: et orationi instanter incubuit: puellamq; incolumem et plene liberatā remisit. **C**Alio quoq; tēpore ex obfesso homine spiritū malignū eiecit: qui occumbēte sole in formā se peregrini transmutauit: et per ciuitatem vadēs clamare cepit: q; fortunatus ep̄scopus qui sanctus putabatur: peregrinū de suo hospitio respulisset. Quem vir quidam mala inrētionē: vt ep̄scopū diffamaret: hospitio suscepit: et cum vxore et paruulo ad prunas sedēs peregrinū vt se calefaceret: iuxta ignem posuit. Fortunatus quoq; de eius inhumanitate: et q; esset hypocrīta detrahēre cepit. **C** Post modicū autē q; pegrinū vidēbatur: paruulū filium eius inuasit: et inter prunas proiciēs animā eius excussit: statimq; disparuit: et q; fuisset declarauit. **C**Alio etiaz tempore quēdam cecum signo crucis sup oculos eius edito: protinus illuminauit. **C** Preterea equus cuiusdā militis in rabiē versus fuerat: qui a multis detineri nequibat: sed omnes moribus lacerabat. Sed dum sanctus vir eius caput extensa manu signū crucis edidit: curam eius rabiē in mansuetudinē imutauit. Tunc miles equum mansuefactū sancto ep̄scopo decreuit offerendū. Ille autē dum recipere recusaret: vxoris precibus dignum precium tribuit: et sic equum oblatū recepit. **C** Die quadaz gorbī ad tudertinam ciuitatē venientes: duos pueros rapuerūt. Quorū ducem ep̄scopus ad se vocans pro pueris redimendis qualecunq; vellet precium obrulit: et tantū vt pueros redderet: sollicitē requisit. Et cū pro redēptione puerozū biduo insistisset: gorbis eū omnino audire recusauit: sanctūq; virum contristatum valde dimisit: puerosq; equis superpositos curis suis premisit. Statim autem vt eos secururus equū ascendit: equus lapsō pede eū eo corruit: et tibiam illius cōfregit. Qui ad hospitium rediit: et pueros reuocauit: et fortunato cōpunctus gratus remisit: ac ventam petens eius gratiam implorauit. Ep̄scopus autē per diaconē suum aquam illi benedictā destinauit: quam mox vt super illius corā asperxit: fractura solidata delecto sanus surrexit: et ascenso equo suū iter peregit. **C** In eadē ciuitate marcellus quidaz eidem sancto deuotus sabbato paschali defunctus est. Tuus corpus cum longius esset defendendum eo die sepeliri nō potuit. Due igitur defuncti sozores ad euz flentes venerūt: et vt eorū fratē resuscitaret: fidelibus precibus supplis cauerunt. Qui dum eas licētiasset: eo q; ex his militate de se tāta nō presumeret. Subsequētī die dñico ante crepusculū cū duobus diaconibus ad domū defuncti perrexit: et iuxta corp⁹ in orationē se dedit. Deinde ipſum surgens ex nomine vocauit. Ille autē ac si leuiter dormiens oculos aperuit: et ep̄o respōdit: atq; de eo quod